RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. 232.589 van 16 oktober 2015
in de zaak A. 216.245/X-16.276.

In zake : 1. Patrick ROMBOUTS
2. Nicole VERMEIREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Verbraeken
kantoor houdend te 2340 Beerse
Bischopslaan 31
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Vernaillen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 24 juni 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn van 26 september 2014 waarbij wordt beslist dat :

> "Artikel 1). In het algemeen belang moeten voor de realisatie van aanleg van fietspaden langs de N132, de onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Beerse onmiddellijk in bezit worden genomen. Op de bijgaande door de minister ondertekende plans 1M3D8E G 021110 01 en 1M3D8E G 021112 02, zijn die onroerende goederen geel ingekleurd.
>
> De onroerende goederen, aangeduid op de plan, worden onteigend overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemenen nutte.
>
> Artikel 2. De plans 1M3D8E G 021110 01 en 1M3D8E G 021112 02 vervangen de bij ministerieel besluit van 19 oktober 2010 goedgekeurde plans 1M3D8E G 021110 00, 1M3D8E G 021112 00."

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 september 2015.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Zoë Van Hese, die *loco* advocaat Luc Verbraeken verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Katrien Dams, die *loco* advocaat Sven Vernaillen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Regelmatigheid van de rechtspleging

3. De door de verzoekende partijen ingediende “nota houdende opmerkingen” van 9 september 2015, is geen door het toepasselijk procedurereglement voorzien procedurestuk, zodat het uit het debat moet worden geweerd.

IV. Feiten

4.1. In de startnota “Module 13: Beerse-Merkplas: aanleg van fietspaden langsheen de N132” wordt aangegeven dat de N132 een lokale weg type is, en de kernen van Beerse en Merksplas verbindt. De startnota heeft tot doel het concept (ontwerpprincipes) voor de fietspaden langsheen de N132 vast te leggen. Na conformverklaring zal het concept verder uitgewerkt worden tot ontwerpplannen.

4.2. Op 21 november 2007 verklaart de Provinciale Auditcommissie (hierna: PAC) Antwerpen de startnota voorwaardelijk conform. De PAC stelt vast dat de kosten voor de onteigeningen bijzonder hoog zijn, en oordeelt dat een eenvoudiger, goedkoper profiel dat ook de nodige veiligheid voor fietser en auto kan geven, als bijkomend volwaardig alternatief moet worden onderzocht.

4.3. In het advies van 18 maart 2008 stelt de PAC vast dat enige heroverweging en detailstudie hebben geleid tot een aanzienlijke kostprijsreductie van ongeveer 1 miljoen euro. Er wordt geoordeeld dat het fietspad relatief duur blijft, maar wel verantwoord is doordat nagenoeg alle extra ruimte onteigend moet worden, en leidt tot een mooi en veilig wegprofiel en fietspad. De startnota wordt definitief conform verklaard.

4.4. De projectnota die wordt voorgelegd aan de PAC dateert van 10 juli 2008. Blijkens de aanhef van het bestreden besluit wordt de projectnota op 11 augustus 2008 conform verklaard.

4.5. In het bestreden besluit van 26 september 2014 beslist de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn dat, in het algemeen belang, voor de realisatie van de aanleg van fietspaden langs de N132, de onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Beerse onmiddellijk in bezit moeten worden genomen. Die goederen zijn ingekleurd op de bijhorende onteigeningsplannen. Er wordt tevens beslist de onroerende goederen te onteigenen overeenkomstig de bepalingen van de wet van

26 juli 1962 ‘betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte’.

4.6. Op het bij het bestreden besluit horende onteigeningsplan wordt het perceel van de verzoekende partijen, gelegen aan de Merksplasseweg 62 te 2340 Beerse aangeduid als inneming nr. 70.

4.7. Met een brief van 28 april 2015 worden de verzoekende partijen in kennis gesteld van het bestreden onteigeningsbesluit.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden zich alleen opdringen indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld mochten zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VII. Spoedeisendheid

De aangevoerde spoedeisendheid

7.1. De verzoekers voeren aan dat bij gebrek aan een overeenstemming tussen de partijen, een procedure voor het vredegerecht zal

worden opgestart. Het opstarten van een dergelijke procedure bezorgt de verzoekers een nodeloze last. Tegen hun zin zullen zij worden meegesleurd in een juridische procedure die volstrekt overbodig is, vermits er voldoende redenen voorhanden zijn om tot de nietigverklaring van het bestreden besluit over te gaan.

Het is volgens verzoekers “correct dat men in elk geval niet onverwijld kan overgaan tot het aanleggen van de nodige infrastructuur, meer bepaald tot het aanleggen van het geplande fietspad en rioleringssysteem”. Doch zij wijzen erop dat bij onteigening wel reeds de voorbereidende werken kunnen worden opgestart, zoals het verwijderen van aanplantingen. Dit begin van uitvoering van de bestreden beslissing brengt volgens de verzoekers het verlies van een actueel en rechtmatig belang in de vernietigingsprocedure met zich mee.

Beoordeling

7.2. Het komt er voor een verzoekende partij, die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert.

7.3. Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen over de spoedeisendheid in het verzoekschrift of de daarbij gevoegde stukken werd uiteengezet en gestaafd.

7.4. Verzoekers’ betoog dat er voldoende redenen voorhanden zijn om tot de nietigverklaring van het bestreden besluit over te gaan, betreft de grondvoorwaarde van het voorhanden zijn van een ernstig middel. Deze laatste voorwaarde is te onderscheiden van de grondvoorwaarde van de “spoedeisendheid”, waaraan afzonderlijk moet zijn voldaan.

7.5. Het bestreden besluit beslist alleen dat welbepaalde onroerende goederen onmiddellijk in bezit moeten worden genomen en onteigend. Het houdt als zodanig geen beslissing in tot het uitvoeren of vergunnen van welbepaalde

infrastructuurwerken. In dat verband wijzen de verzoekers er trouwens zelf op dat de infrastructuurwerken niet zomaar onverwijld kunnen worden uitgevoerd.

De verzoekers tonen dan ook niet concreet aan dat de aanvang en uitvoering van de infrastructuurwerken zo imminent zijn dat een uitspraak over het annulatieberoep niet voordien verwacht zou mogen worden.

7.6. Verzoekers' loutere bewering dat bij onteigening wel al "voorbereidende werken", zoals "het verwijderen van aanplantingen", kunnen worden opgestart, overtuigt evenmin van de vereiste spoedeisendheid.

De verwerende partij merkt terecht op dat de verzoekers pas uit hun eigendom zullen ontzet worden wanneer de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan. Die onteigening kan door de vrederechter slechts worden uitgesproken nadat hij het onteigeningsbesluit op zowel zijn externe als zijn interne wettigheid heeft getoetst. Deze wettigheidscontrole is door het Grondwettelijk Hof evenwaardig bevonden aan de controle waartoe de Raad van State kan overgaan. Met andere woorden zullen de verzoekers hun wettigheidsbezwaren nog voor de vrederechter kunnen doen gelden. De vrederechter zal er uitspraak over moeten doen en, als ze gegrond worden bevonden, zal het verlies van hun eigendom alsnog zijn afgewend. De stelling van de verzoekende partijen dat de procedure bij de vrederechter 'volstrekt overbodig is' en een 'nodeloze last' vormt, kan niet worden gevolgd.

7.7. Derhalve wordt niet aangetoond dat aan de grondvoorwaarde van de spoedeisendheid is voldaan.

VIII. Besluit

8. Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan ten minste één van de twee cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de

tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen. Die vaststelling volstaat om de schorsingsvordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien oktober 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Stephan De Taeye,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

	Astrid Truyens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Astrid Truyens	**Stephan De Taeye**